‘Liquidació total’ evoca una Girona que ja no existeix

Dirigits per Jordi Arbonès ‘Nif’, Ferran Frauca i Fonso Castillo rememoren, amb música i textos propis i aliens, la ciutat que van descobrir com a “joves xarnegos”

S’estrena avui a La Planeta

Entre la catedral i Sant Feliu, Fonso Castillo, Ferran Frauca i Jordi Arbonès ‘Nif’ Foto: CARLES PALACIO.

L’actor Ferran Frauca i el músic Fonso Castillo (Gazpacho) es coneixen des de fa molts anys i havien col·laborat en alguns projectes, com ara Quartetto da Cinque, però ara feia temps que es buscaven i no es trobaven. Finalment, s’han trobat per recordar la Girona que van descobrir en els anys setanta i vuitanta del segle passat com a “joves xarnegos” provinents d’altres contrades, en un singular espectacle titulat Liquidació total, sota la direcció de l’escriptor Jordi Arbonès Nif, que s’estrena aquest cap de setmana a la sala La Planeta [http://www.laplaneta.cat/] de Girona: avui a les 21 h i demà a les 18 h (14 euros).

Per a aquest muntatge, Arbonès ha recuperat La Junta de la Cloaka, més que una companyia gens estable, un concepte sorgit del programa homònim que Nif i altres implicats van perpetrar a Ràdio Salt “el segle passat”, i que posteriorment ha donat cobertura a altres projectes teatrals o videogràfics.

A Liquidació total, Arbonès ha ajudat a posar ordre i dramatúrgia als records personals que Frauca i Castillo, “un xarnego de Salt i un pixapins”, van anar recuperant espontàniament d’una joventut viscuda en aquella Girona encara grisa i negra del tardofranquisme i els primers anys de la Transició. “Volíem mostrar la influència que la ciutat ha tingut en dos emigrants com nosaltres, arribats d’altres cultures. Teníem moltes coses que explicar però vam haver de delimitar-les una mica, perquè ens allargàvem massa: podríem fer una Liquidació total dos, tres...”, expliquen els dos intèrprets, que apareixen a l’escenari de La Planeta asseguts en unes cadires que recreen la famosa silueta urbana de la ciutat, formada per la catedral i la basílica de Sant Feliu, gràcies a l’escenògraf Jordi Gratacòs Soco. Carme Tarrés i Igone Murugarren (vestuari), Pol Frauca (disseny de llum), Claudi Valentí (fotografia) i Sisu Garcia (disseny gràfic) completen l’equip humà de La Junta de la Cloaka 2018.

“La catedral apareix a l’obra com un gran símbol de la ciutat, però també com una mola que xafa tota la resta”, diuen, i aquesta ambivalència marca tota l’obra, en què apareixen també fragments de diferents textos i versos sobre la ciutat escrits per autors prou coneguts com ara Prudenci Bertrana, Jaume Ministral, Narcís-Jordi Aragó, Miquel Pairolí, Narcís Comadira i Roberto Bolaño, i d’altres que no ho són tant, com per exemple Rafael Manzano i Valeriano Simón. En l’apartat musical, Castillo (veu, guitarra i harmònica) i Frauca (veu, guitarra i clarinet) interpreten també peces molt variades: “Temes de Simon & Garfunkel o Paco de Lucía, un espiritual negre o un tango que cantava el meu pare quan s’afaitava”, explica Frauca.

El resultat de tot plegat és una obra amb “una dramatúrgia no convencional, que hem creat una mica entre tots, i hem rigut molt mentre ho fèiem”, afirma Arbonès. Evidentment, Girona és la gran protagonista d’aquesta Liquidació total, però és una Girona que ja no existeix, recordada des d’una joventut no idealitzada com un paradís perdut. I, al final, moltes de les reflexions i els sentiments que emergeixen al llarg de l’obra no són

exclusius de cap lloc ni de cap època en concret: “L’obra és exportable, perquè parla de coses que molta gent ha viscut arreu.”

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-01-2018 Pàgina 32

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1328891-liquidacio-total-evoca-una-girona-que-ja-no-existeix.html